ĢENERĀLADVOKĀTA M. KAMPOSA SANČESA-BORDONAS [*M. CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA*]

SECINĀJUMI,

sniegti 2025. gada 23. janvārī [1]

Lieta C-782/23

"Tauritus" UAB

pret

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos,

piedaloties:

Kauno teritorinė muitinė

(*Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas savienība – Regula (ES) Nr. 952/2013 – Savienības Muitas kodekss – Kopējais muitas tarifs – Muitas vērtība – Darījuma vērtība – Noteikšana – Preces, kas importētas, pamatojoties uz līgumu, kurā norādīta pirkuma pagaidu cena – Galīgā cena, kas muitas deklarācijas pieņemšanas dienā nav zināma

1. Strīds, kas ir pamatā šim lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu, ir par nokavējuma procentu summu, kas jāmaksā par novēlotu importa pievienotās vērtības nodokļa (PVN) samaksu.

2. Lai noteiktu šos procentus, ir jānosaka precīza importa PVN summa. Savukārt importa PVN summa ir atkarīga no tā, kā tiek aprēķināta importēto preču muitas vērtība saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 952/2013 [2].

I. Atbilstošās tiesību normas

A. Muitas kodekss

3. Kodeksa 15. panta "Informācijas sniegšana muitas dienestiem" 2. punktā noteikts:

"Kad persona muitas dienestiem iesniedz muitas deklarāciju, [..] attiecīgā persona kļūst atbildīga par visu turpmāk norādīto:

a) deklarācijā, paziņojumā vai pieteikumā sniegtās informācijas pareizību un pilnīgumu;

[1] Oriģinālvaloda – spāņu.

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2013, L 269, 1. lpp.; kļūdu labojums OV 2016, L 267, 2. lpp. un OV 2017, L 7, 23. lpp.). Turpmāk tekstā – "Muitas kodekss".

[..].”

4. Tā 48. pantā “Kontrole pēc preču izlaišanas” noteikts:

“Saistībā ar muitas kontrolēm muitas dienesti var pārbaudīt muitas deklarācijā [..] ietvertās informācijas pareizību un pilnību, jebkāda apstiprinoša dokumenta esību, īstumu, pareizību un derīgumu, un var pārbaudīt deklarētāja grāmatvedības un citus uzskaites datus saistībā ar attiecīgajām precēm [..].”

5. Kodeksa 70. pantā “Muitas vērtības noteikšanas metode, pamatojoties uz darījuma vērtību” noteikts:

“1. Preču muitas vērtības pamatbāze ir darījuma vērtība, ir faktiski samaksātā vai maksājamā cena par precēm, kad tās pārdod izvešanai uz Savienības muitas teritoriju; šī cena vajadzības gadījumā tiek pielāgota.

2. Faktiski samaksātā vai maksājamā cena ir kopējā summa, ko pircējs par ievestajām precēm ir samaksājis vai kas viņam jāmaksā pārdevējam vai trešai personai pārdevēja labā, un tā ietver visus maksājumus, kuri ir samaksāti vai jāmaksā saskaņā ar ievesto preču pārdošanas nosacījumiem.

3. Darījuma vērtību piemēro, ja ir izpildīti visi turpmāk norādītie nosacījumi:

[..]

b) pārdošana vai cena nav atkarīga no kāda nosacījuma vai apsvēruma, kura dēļ vērtējamo preču vērtību nav iespējams noteikt;

[..].”

6. Kodeksa 71. pantā “Darījuma vērtības sastāvdaļas” un 72. pantā “Sastāvdaļas, kas nav jāiekļauj muitas vērtībā” noteikti pielāgojumi, kas jāveic muitas vērtības noteikšanai, piemērojot 70. pantu [3].

7. Tā 73. pantā “Vienkāršošana” noteikts:

“Muitas dienesti, saņemot pieteikumu, var atļaut, ka uz konkrētu kritēriju pamata nosaka šādas summas, ja tās nav izsakāmas skaitļos dienā, kad tiek pieņemta muitas deklarācija:

a) summas, kas ir jāiekļauj muitas vērtībā saskaņā ar 70. panta 2. punktu; un

b) summas, kas minētas 71. un 72. pantā [4].”

[3] Komisijas Īstenošanas Regulas (ES) 2015/2447 (2015. gada 24. novembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu konkrētus noteikumus [Muitas kodeksā] (OV 2015, L 343, 558. lpp.), 128. panta “Darījuma vērtība” 1. punktā precizēts:
“To preču darījuma vērtību, kuras pārdod eksportam uz Savienības muitas teritoriju, nosaka muitas deklarācijas pieņemšanas laikā, pamatojoties uz pārdošanu, kas veikta tieši pirms preču ievešanas minētajā muitas teritorijā.”
Savukārt tās pašas Īstenošanas regulas 133. pantā “Nosacījumu un apsvērumu novērtēšana” noteikts:
“Ja ievesto preču pārdošana vai cena ir atkarīga no nosacījuma vai apsvēruma, kura vērtību saistībā ar vērtējamajām precēm ir iespējams noteikt, šādu vērtību uzskata par faktiski samaksātās vai maksājamās cenas daļu [..].”

[4] Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/2446 (2015. gada 28. jūlijs), ar ko papildina [..] Regulu (ES) Nr. 952/2013 attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kuri attiecas uz dažiem Savienības Muitas kodeksa noteikumiem (OV 2015, L 343, 1. lpp.), redakcijā, kas piemērojama lietas faktiem, 71. panta “Vienkāršošana” 1. punktā noteikts:
“1. Atļauju, kas minēta Kodeksa 73. pantā, drīkst piešķirt, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
a) Kodeksa 166. pantā minētās procedūras piemērošana šajos apstākļos nozīmētu nesamērīgas administratīvas izmaksas;
b) noteiktā muitas vērtība būtiski neatšķirsies no muitas vērtības, kas tiks noteikta bez muitas atļaujas.”

8. Kodeksa 74. pantā "Muitas vērtības noteikšanas palīgmetodes" noteikts:

"1. Ja preču muitas vērtību nevar noteikt saskaņā ar 70. pantu, to nosaka, secīgi piemērojot 2. punkta a) līdz d) apakšpunktu, līdz sasniedz pirmo apakšpunktu, saskaņā ar kuru preču muitas vērtību var noteikt.

[..]

2. Ievērojot 1. punktu, muitas vērtība ir:

a) darījuma vērtība identiskām precēm [..];

b) darījuma vērtība līdzīgām precēm [..];

c) vērtība, kas balstās uz vienas vienības cenu [..]; vai

d) aprēķinātā vērtība, ko veido šādu lielumu summa:

   i) ievesto preču ražošanā izmantoto materiālu un izgatavošanas vai citu pārstrādes darbību cena vai vērtība;

   ii) peļņas un vispārīgo izdevumu summa [..];

   iii) 71. panta 1. punkta e) apakšpunktā minēto elementu cena vai vērtība.

3. Ja muitas vērtību nevar noteikt saskaņā ar 1. punktu, to nosaka, pamatojoties uz Savienības muitas teritorijā pieejamiem datiem, izmantojot pieņemamus līdzekļus, kas atbilst principiem un vispārīgiem noteikumiem, kuri ietverti visā turpmāk norādītajā:

a) nolīgumā par Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VII panta piemērošanu;

b) Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VII pantā;

c) šajā nodaļā[5]."

9. Kodeksa 101. pantā "Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas noteikšana" noteikts:

"1. Maksājamā ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu nosaka muitas dienesti [..], tiklīdz tiem ir visa vajadzīgā informācija.

2. Neskarot 48. pantu, muitas dienesti var pieņemt maksājamā ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu, ko noteicis deklarētājs.

[..]"

[5] Saskaņā ar Īstenošanas regulas 2015/2447 144. panta "Savienības muitas teritorijā pieejamo datu metode" 1. punktu: "Nosakot muitas vērtību saskaņā ar Kodeksa 74. panta 3. punktu, var izmantot pienācīgu elastīgumu, piemērojot Kodeksa 70. pantā un 74. panta 2. punktā paredzētās metodes. Šādi noteikta muitas vērtība pēc iespējas pamatojas uz iepriekš noteiktām muitas vērtībām."

10. Tā 166. panta "Vienkāršota deklarācija" 1. punktā noteikts:

"Muitas dienesti var piekrist, ka personas precēm piemēro muitas procedūru, pamatojoties uz vienkāršotu deklarāciju, kurā var nebūt dažu 162. pantā minēto datu vai 163. pantā minēto pavaddokumentu."

11. Kodeksa 167. pantā "Papildu deklarācija" ir noteikts:

"1. Ja ir sniegta vienkāršota deklarācija saskaņā ar 166. pantu [..], deklarētājs konkrētā termiņā kompetentajā muitas iestādē iesniedz papildu deklarāciju, kurā ir dati, kas vajadzīgi attiecīgajai muitas procedūrai [6].

Ja ir sniegta vienkāršota deklarācija saskaņā ar 166. pantu, deklarētāja īpašumā ir vajadzīgie pavaddokumenti, un tie ir muitas dienestu rīcībā precizētā termiņā.

Papildu deklarācija var būt vispārīga, periodiska vai apkopojoša.

[..]

4. Regulas 166. panta 1. punktā minēto vienkāršoto deklarāciju vai 182. pantā minēto ierakstu deklarētāja reģistros, kā arī papildu deklarāciju uzskata par vienotu, nedalāmu dokumentu, kas ir spēkā attiecīgi no dienas, kad ir pieņemta vienkāršota deklarācija saskaņā ar 172. pantu, un no dienas, kad preces tiek ierakstītas deklarētāja reģistros.

[..]"

12. Kodeksa 172. panta "Muitas deklarācijas pieņemšana" 2. punktā noteikts:

"Ja nav noteikts citādi, diena, kurā muitas dienesti pieņem muitas deklarāciju, ir diena, kas jāizmanto, piemērojot noteikumus, ar kuriem reglamentē muitas procedūru, kam preces ir deklarētas, un piemērojot visas citas importa vai eksporta formalitātes."

13. Tā 173. pantā "Muitas deklarācijas grozīšana" noteikts:

"1. Ja deklarētājs iesniedz pieteikumu, viņam atļauj grozīt vienu vai vairākus muitas deklarācijas datus pēc tam, kad muita minēto deklarāciju ir pieņēmusi. Muitas deklarāciju negroza tā, lai tā attiektos uz precēm, kas nav bijušas tajā sākotnēji iekļautas.

[..]

3. Pēc deklarētāja pieteikuma trīs gadu laikā no muitas deklarācijas pieņemšanas datuma var atļaut grozīt muitas deklarāciju pēc preču izlaišanas, lai deklarētājs varētu izpildīt saistības attiecībā uz attiecīgās muitas procedūras piemērošanu precēm."

6 Saskaņā ar Deleģētās regulas 2015/2446 146. pantu "Papildu deklarācija", tā redakcijā, kas piemērojama lietas faktiem:
"1. Ja muitas dienestiem ir jāiegrāmato ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summa, kas maksājama saskaņā ar Kodeksa 105. panta 1. punkta pirmo daļu, Kodeksa 167. panta 1. punkta pirmajā daļā minēto papildu deklarāciju iesniedz 10 dienu laikā no preču izlaišanas.
2. Ja saskaņā ar Kodeksa 105. panta 1. punkta otro daļu tiek veikts ieraksts deklarētāja reģistros un papildu deklarācija ir vispārīga, periodiska vai apkopojoša, papildu deklarācijas aptvertais laikposms nepārsniedz vienu kalendāro mēnesi.
3. Šā panta 2. punktā minētās papildu deklarācijas iesniegšanas termiņu nosaka muitas dienesti. Tas nepārsniedz 10 dienas pēc papildu deklarācijas aptvertā laikposma beigām.
[..]".

B. Direktīva 2006/112/EK[7]

14. Saskaņā ar direktīvas 85. pantu:

"Attiecībā uz preču importu summa, kurai uzliek nodokli, ir muitas vērtība, kas noteikta saskaņā ar spēkā esošajiem Kopienas noteikumiem."

II. Fakti, pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

15. Lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu ietvertais faktu izklāsts ir šāds:

– Saskaņā ar 2017. gada 26. maija lēmumu *Kauno teritorinė muitinė* (Kauņas muitas dienests, Lietuva)[8] veica nodokļu pārbaudi sabiedrībai ar ierobežotu atbildību *Tauritus* par laikposmu no 2015. gada 1. oktobra līdz 2017. gada 30. aprīlim.

– Muitas dienests konstatēja, ka minētajā laikposmā *Tauritus* bija iegādājusies dažādus daudzumus dīzeļdegvielas un reaktīvo dzinēju degvielas no dažādiem piegādātājiem un bija tos importējusi Lietuvas Republikas teritorijā.

– Ar piegādātājiem noslēgtajos līgumos un to izrakstītajos faktūrrēķinos bija norādīta pagaidu cena, kas *Tauritus* provizoriski jāmaksā par preču iegādi.

– Deklarējot šādi iepirkto un importēto degvielu laišanai brīvā apgrozībā un laišanai tirgū, *Tauritus* importa deklarācijās kā preču muitas vērtību norādīja to pagaidu cenu. Tā arī norādīja minētajās deklarācijās, ka metode preču muitas vērtības noteikšanai ir Muitas kodeksa 74. panta 3. punktā noteiktā metode.

– Saskaņā ar nosacījumiem līgumos, kas noslēgti ar piegādātājiem, pagaidu cena pēc tam tika koriģēta, lai ņemtu vērā apstākļus pēc preču importēšanas, piemēram, degvielas vidējās cenas tirgū attiecīgajā periodā un vidējo valūtas maiņas kursu attiecīgajā periodā.

– Par šo koriģēto cenu (turpmāk tekstā – "galīgā cena") *Tauritus* un tās piegādātāji vienojās, noslēdzot papildu vienošanās kā līgumu pielikumus, uz kuru pamata piegādātāji izrakstīja pārskatītus rēķinus. Atkarībā no tirgus cenu un valūtas maiņas kursu svārstībām atsevišķos gadījumos galīgā cena bija augstāka par pagaidu cenu un citos gadījumos – zemāka.

– Saņēmusi no piegādātājiem šos pārskatītos rēķinus, *Tauritus* pēc savas iniciatīvas lūdza koriģēt iepriekš minētajās importa deklarācijās deklarēto preču vērtību.

– Šīs pārbaudes ietvaros tika konstatēts, ka laikposmā no 2016. gada 29. septembra līdz 2017. gada 1. februārim *Tauritus* iesniedza Muitas dienestam trīspadsmit importa muitas deklarācijas ("attiecīgās deklarācijas"), kurās pagaidu cena, par kuru bija panākta vienošanās ar piegādātājiem, bija norādīta kā importētās degvielas muitas vērtība.

– Piegādātāji 2017. gada 6. februārī un 15. martā izrakstīja sabiedrībai pārskatītus rēķinus, kuros bija norādītas importētās degvielas galīgās cenas, kas bija augstākas nekā attiecīgajās deklarācijās deklarētā muitas vērtība.

7 Padomes direktīva (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

8 Turpmāk tekstā – "Muitas dienests".

– Atšķirībā no citiem gadījumiem *Tauritus* attiecīgajās deklarācijās nelūdza muitas iestādēm veikt preču muitas vērtības korekciju un nesamaksāja papildu importa PVN valsts budžetā pirms nodokļu pārbaudes sākuma (2017. gada 26. maijs) [9].

– Muitas dienests, piemērojot Muitas kodeksa 70. panta 1. punktā minēto muitas vērtības noteikšanas metodi, pieņēma pārskatītajos rēķinos norādīto galīgo cenu kā attiecīgo preču muitas vērtību un lika *Tauritus* samaksāt nokavējuma procentus saistībā ar importa PVN par laikposmu no dienas, kad muitas iestādes pieņēma attiecīgās deklarācijas, līdz dienesta ziņojuma [10] sagatavošanas dienai.

16. *Tauritus*, kas nepiekrita Muitas dienesta lēmumam, vēlāk pauda savu nepiekrišanu *Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos* (Lietuvas Republikas Finanšu ministrijas Muitas departaments), *Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės* (Lietuvas Republikas Nodokļu strīdu komisija) un *Vilniaus apygardos administracinis teismas* (Viļņas Administratīvā apgabaltiesa), kas visi nosprieda, ka attiecīgo nokavējuma procentu aprēķins ir pamatots.

17. *Tauritus* pārsūdzēja pirmās instances spriedumu *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa), kas ar 2020. gada 17. jūnija spriedumu nodeva nodokļu strīdu atpakaļ muitas administrācijai atkārtotai izskatīšanai.

18. Pēc *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa) domām, muitas iestāde bija nepamatoti aprēķinājusi attiecīgo preču muitas vērtību, piemērojot "darījuma vērtības" metodi. Muitas kodeksa 70. panta 1. punkta piemērošana nevarēja būt balstīta uz galīgo cenu, kas nebija zināma un nevarēja būt zināma attiecīgo preču importēšanas brīdī un sākotnējo deklarāciju iesniegšanas brīdī.

19. Nodevis lietu atpakaļ muitas administrācijai ar Muitas departamenta 2020. gada 31. decembra lēmumu, kas apstiprināja Muitas dienesta lēmumu, tas atkārtoti noteica *Tauritus* pienākumu samaksāt nokavējuma procentus. Saskaņā ar to:

– pēc tam, kad *Tauritus* bija saņēmusi no piegādātājiem pārskatītos rēķinus ar galīgo cenu, tai bija pienākums aprēķināt preču muitas vērtību saskaņā ar Muitas kodeksa 70. panta 1. punktu, pieņemot par darījuma vērtību galīgo cenu, kas norādīta šajos pārskatītajos rēķinos;

– tā kā *Tauritus* pirms nodokļu pārbaudes sākuma šo pienākumu neizpildīja, muitas iestāde pamatoti varēja aprēķināt nokavējuma procentus, sākot no dienas, kad muitas iestādēs tika iesniegtas sākotnējās deklarācijas.

[9] Kā tiesas sēdē paskaidroja Lietuvas valdība, *Tauritus* esot iesniegusi korekcijas pieprasījumus (savā labā) tikai tad, ja preču galīgā vērtība būtu bijusi zemāka par sākotnēji deklarēto provizorisko vērtību.

[10] 2017. gada 14. septembra inspekcijas ziņojums Nr. 7KM320048M. Procentu summa sasniedz 4853 EUR.

20. Kad šis lēmums bija apstiprināts ar *Vilniaus apygardos administracinis teismas* (Viļņas Administratīvā apgabaltiesa) ar 2022. gada 19. janvāra spriedumu, *Tauritus* iesniedza jaunu apelācijas sūdzību *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa), kas uzdod Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

"1) Vai [Muitas kodeksa] 70. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šā panta 1. punkts nav piemērojams situācijā, kāda ir šajā lietā, kad muitas deklarācijas pieņemšanas brīdī un saistībā ar pārdošanu, kas notikusi tieši pirms preču ievešanas muitas teritorijā, ir zināma tikai provizoriski maksājamā cena, kas vēlāk (proti, pēc deklarācijas iesniegšanas un preču laišanas brīvā apgrozībā) tiek koriģēta uz augšu vai uz leju, ņemot vērā apstākļus, kas nav atkarīgi no darījuma pušu gribas un kas deklarācijas iesniegšanas brīdī nav zināmi?

2) Vai [Muitas kodeksa] 173. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka deklarētājam nav pienākuma lūgt, lai muitas iestādes koriģē muitas vērtību, kas noteikta un deklarēta saskaņā ar [minētā kodeksa] 74. pantu, ja – kā tas ir šajā lietā – par precēm faktiski maksājamā cena, kas minēta [šī kodeksa] 70. panta 1. punktā un kas nebija un nevarēja būt zināma deklarācijas iesniegšanas brīdī, kļūst zināma pēc šo preču laišanas brīvā apgrozībā?"

III. Tiesvedība Tiesā

21. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu Tiesas kancelejā tika reģistrēts 2023. gada 19. decembrī.

22. Rakstveida apsvērumus iesniedza Spānijas un Lietuvas valdības, kā arī Eiropas Komisija.

23. 2024. gada 6. novembra tiesas sēdē piedalījās Spānijas, Francijas un Lietuvas valdības, kā arī Komisija.

IV. Juridiskā analīze

A. Ievada apsvērumi

24. Kā jau minēju, strīda priekšmets ir noteikt nokavējuma procentu summu, kas tiek prasīta no kādas sabiedrības pēc importa PVN samaksas.

25. Strīds ir par metodi, kas izmantota, lai noteiktu importētu preču muitas vērtību[11]. No šīs vērtības ir atkarīga nodokļu parāda summa un, attiecīgi, iekasējamo nokavējuma procentu aprēķins.

26. It īpaši, *Tauritus* noteica muitas vērtību saskaņā ar Muitas kodeksa 74. panta 3. punktā aplūkoto *palīgmetodi*. Šī metode ir paredzēta gadījumam, kad nav iespējams piemērot *primāro metodi*, kas paredzēta tā paša kodeksa 70. pantā[12]. Muitas iestāde, gluži pretēji, atbalsta iepriekš minētās primārās metodes piemērošanu šajā lietā.

[11] Debates nav par kontroles pilnvaru tvērumu, ko atļauj Muitas kodeksa 48. pants, uz ko atsaucas Komisija.

[12] Saskaņā ar Muitas kodeksa 70. pantu par aprēķina pamatbāzi tiek uzskatīta "darījuma vērtība", kas definēta kā "faktiski samaksātā vai maksājamā cena par precēm, kad tās pārdod izvešanai uz Savienības muitas teritoriju; šī cena vajadzības gadījumā tiek pielāgota".

27. Iesniedzējtiesa uzsver, ka strīds šajā lietā "attiecas tikai uz nokavējuma procentu summu, kas prasītājai ir jāmaksā" – summu, ko uzskata par "tieši saistītu ar nodokļa parāda summu un ar brīdi, kad rodas pienākums izpildīt nodokļa maksāšanas pienākumu" [13].

28. Tomēr iesniedzējtiesa nevirza Tiesai jautājumu par nokavējuma procentu piemērošanas laiku, proti, par to, kad tie kļūst iekasējami. Par šo jautājumu, atkārtoju, lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu klusē, kas nozīmē, ka jautājums par procentu aprēķināšanas sākuma un beigu datumu, kas nav prejudiciālo jautājumu priekšmets, paliek atklāts.

29. Ciktāl attiecas uz "nesamaksātā nodokļa parāda summu", kas ir otrs faktors, uz kuru norāda iesniedzējtiesa, viss šķiet liecinām, ka *Tauritus* nav apstrīdējusi galīgi aprēķināto PVN summu kā tādu. Ja tas tā ir (kas jāpārbauda iesniedzējtiesai), būs jāuzskata, ka tā netieši pieņem preču muitas vērtību – un līdz ar to nodokļa bāzi – *importa PVN samaksas nolūkā*.

30. Šajā kontekstā priekšplānā izvirzās iesniedzējtiesas apgalvojuma, uz kuru pamatots rīkojums par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, hipotētiskais raksturs: "ja tiktu konstatēts, ka muitas vērtība, proti, arī ar nodokli apliekamā vērtība, ir noteikta kļūdaini, šajā gadījumā nebūtu iespējams atzīt, ka attiecīgie nokavējuma procenti (to daļa) ir pamatoti" [14].

31. Ja nodokļa parādnieks neiebilst pret "nesamaksātā nodokļu parāda" summu (PVN izteiksmē), kas noteikta, pamatojoties tieši uz darījuma vērtību, es neredzu vajadzību ierosināt debates par *to pašu darījuma vērtību*, tagad attiecībā uz nokavējuma procentu samaksu [15].

32. Tādējādi tiesas sēdē tika paustas zināmas šaubas par to, cik lietderīga būtu atbilde, ko Tiesa varētu sniegt iesniedzējtiesai. Ja jautājumi tiktu kvalificēti par hipotētiskiem (kas nav obligāti nepieciešami sākotnējā strīda izšķiršanai) [16], lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu būtu nepieņemams.

33. Katrā ziņā, ja Tiesa nolemtu veikt prejudiciālo jautājumu analīzi pēc būtības, pamatojoties uz tās pieņēmumu par prejudiciālo jautājumu būtiskumu, es izlemšu par šādiem jautājumiem.

B. Pirmais prejudiciālais jautājums

34. Iesniedzējtiesa lūdz interpretēt Muitas kodeksa 70. pantu, Tā vēlas zināt, vai tā 1. punkts ir piemērojams situācijai, kad "muitas deklarācijas pieņemšanas brīdī un saistībā ar pārdošanu, kas notikusi tieši pirms preču ievešanas muitas teritorijā, ir zināma tikai provizoriski maksājamā cena, kas vēlāk (proti, pēc deklarācijas iesniegšanas un preču laišanas brīvā apgrozībā) tiek koriģēta uz augšu vai uz leju, ņemot vērā apstākļus, kas nav atkarīgi no darījuma pušu gribas un kas deklarācijas iesniegšanas brīdī nav zināmi".

[13] Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, 22. punkts.

[14] Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, 22. punkts, *in fine*.

[15] Iesniedzējtiesa izslēdz, ka strīdā aplūkotie darījumi ir saistīti ar krāpšanu, tiesību ļaunprātīgu izmantošanu vai cita veida izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

[16] Lietuvas valdība uz šo iespēju norādīja tiesas sēdes laikā.

35. Tiesa ir jau spriedusi par importēto preču muitas vērtības noteikšanu. Tās judikatūrā ir sastopami šādi atzinumi:

– "Ar muitas novērtējumu saistītais Savienības tiesiskais regulējums ir vērsts uz to, lai izveidotu taisnīgu, vienotu un neitrālu sistēmu, kas izslēdz patvaļīgu vai fiktīvu muitas vērtību izmantošanu. Tādējādi muitas vērtībai ir jāatspoguļo ievestās preces reālā ekonomiskā vērtība, un līdz ar to tajā ir jāņem vērā visi šīs preces elementi, kam ir ekonomiska vērtība" [17].

– "It īpaši ievesto preču muitas vērtību saskaņā ar Muitas kodeksa 29. pantu [tagad 70. pants] veido darījuma vērtība, proti, cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par precēm, kad tās tiek pārdotas izvešanai uz Savienības muitas teritoriju, vajadzības gadījumā tajā gan izdarot korekcijas, kas veicamas tostarp saskaņā ar šā kodeksa 32. pantu [tagad 71. pants]" [18].

– "Muitas vērtība ir jānosaka prioritāri saskaņā ar tā dēvēto ievesto preču "darījuma vērtības" metodi [..]. Šī muitas vērtības noteikšanas metode tiek uzskatīta par vispiemērotāko un visbiežāk izmantoto" [19].

– "Tādējādi muitas vērtība parasti ir nosakāma, ņemot vērā par precēm faktiski samaksāto vai maksājamo cenu, pat ja šī cena ir lielums, kurš iespējami pēc vajadzības jāpielāgo, lai novērstu muitas vērtības patvaļīgu vai fiktīvu noteikšanu" [20].

36. Ņemot vērā šos kritērijus, primārā vērtēšanas metode (Muitas kodeksa 70. pants) ir principā jāpiemēro pamatlietā. Atšķirībā no tā, ko vairākas personas, kas iestājušās lietā, apgalvoja tiesas sēdē, importētājs nevar brīvi izvēlēties preču vērtēšanas metodi pēc saviem ieskatiem; šī tēze man šķiet kļūdaina un pretrunā pieņēmumam, ka pastāv hierarhija starp secīgām vērtēšanas metodēm, ko skaidri nosaka pats Muitas kodekss.

37. Es, gluži pretēji, uzskatu, ka importētājam ir jāievēro metode, kas atbilst katra darījuma nosacījumiem. Atmest primārās metodes piemērošanu (kas paredzēta Muitas kodeksa 70. pantā) varēs tikai tad, kad nav izpildītas tajā noteiktās prasības. Tikai šajā gadījumā varēs izmantot palīgmetodes (kas paredzētas Muitas kodeksa 74. panta 1. punktā), kas vislabāk atbilst ievešanas apstākļiem, un, visbeidzot, atlikummetodi, kas paredzēta šī 74. panta 3. punktā.

38. Šajā lietā (obligāta) Kopienu kodeksa 70. pantā noteiktās metodes piemērošana, pēc iesniedzējtiesas domām, esot apstrīdama vairāku iemeslu dēļ:

– Muitas deklarācijas iesniegšanas brīdī nevarēja zināt faktiski samaksāto vai maksājamo cenu.

– Muitas kodeksa 70. panta 3. punktā ir izslēgta darījuma vērtības piemērošana, ja cena ir atkarīga no nosacījumiem, kas liedz noteikt preču vērtību.

– Ja deklarācijas iesniegšanas brīdī galīgā cena nav zināma, no deklarētāja nevar pieprasīt, lai viņš piemērotu darījuma vērtības metodi, jo saskaņā ar Muitas kodeksa 15. panta 2. punkta

[17] Spriedums, 2017. gada 20. decembris, *Hamamatsu Photonics Deutschland* (C-529/16, EU:C:2017:984; turpmāk tekstā – "spriedums *Hamamatsu Photonics Deutschland*"), 24. punkts un tajā minētā judikatūra.

[18] Spriedums, 2020. gada 19. novembris, *5th AVENUE Products Trading* (C-775/19, EU:C:2020:948; turpmāk tekstā – "spriedums *5th AVENUE Products Trading*"), 23. punkts.

[19] Spriedums *5th AVENUE Products Trading*", 24. punkts.

[20] Spriedums *5th AVENUE Products Trading*", 25. punkts.

a) apakšpunktu deklarētājs ir atbildīgs par deklarācijā sniegtās informācijas precizitāti un pilnīgumu.

– Saskaņā ar spriedumu *Hamamatsu Photonics Deutschland* nav atļauts "kā muitas vērtību izmantot darījuma vērtību, par kuru ir notikusi vienošanās un kuras vienu daļu veido sākotnēji rēķinā norādītā un deklarētā summa un otru daļu – vienotas likmes korekcija pēc norēķinu perioda beigām, [kas] [..] notiks uz augšu vai uz leju" [21].

39. Iesniedzējtiesa uzskata, ka tās uzskaitītie apstākļi liekot piemērot vienu no Muitas kodeksa 74. pantā aplūkotajām vērtēšanas palīgmetodēm (atlikummetodēm); konkrēti, šajā lietā, tā 3. punktā paredzētajām metodēm.

40. Manuprāt, ņemot vērā visu Tiesai sniegto informāciju, nekas neliedza šajā lietā piemērot Muitas kodeksa 70. panta 1. punktu, jo:

– preču muitas vērtības noteikšanai pamatbāze ir darījuma vērtība, kas ir faktiski samaksātā vai *maksājamā* cena par precēm, kas noteikta muitas deklarācijas pieņemšanas brīdī un ietver visus maksājumus, kas veikti vai *veicami* kā preču pārdošanas nosacījums;

– darījuma vērtību var koriģēt (un tā ir jākoriģē) vēlāk, ja vien tiek ievēroti Muitas kodeksa 70. panta 1. punkta noteikumi un saskaņā ar minētā panta 3. punkta b) apakšpunktu. Šim nolūkam ir nepieciešams, lai "[..] pārdošana vai cena nav atkarīga no kāda nosacījuma [..], kura dēļ vērtējamo preču vērtību nav iespējams noteikt".

41. *Tauritus* deklarētā cena bija pagaidu cena, par ko bija notikusi vienošanās preču pārdošanas līgumos [22]. Tajos pašos līgumos un to pielikumos bija norādīts, ka galīgo cenu ietekmēs divi faktori, kurus varēs uzzināt tikai pēc importēšanas, proti: degvielas vidējās cenas tirgū un vidējais valūtas maiņas kurss [23].

42. Abi faktori ir "pārdošanas nosacījumi" Muitas kodeksa 70. panta 1. punkta un 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Kā tādi tie ļauj kvantitatīvi noteikt maksājumus, kas saskaņā ar līgumattiecībām starp pircēju un pārdevēju pēdējam ir tik svarīgi, ka, ja tie netiktu veikti, pārdošana netiktu pabeigta [24].

43. Bez šaubām runa bija par maksājumiem, kuru summa muitas deklarācijas iesniegšanas brīdī nebija pilnībā *noteikta*. Tomēr to galīgā aprēķina nosacījumi tos padarīja pilnīgi *nosakāmus* no līgumu parakstīšanas brīža. Tikai tad, ja tas tā nebūtu, darījuma vērtības metode būtu jāizslēdz, piemērojot 70. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

44. Kā norādīja Spānijas valdība, un kam Francijas valdība tiesas sēdē piekrita, abi pārdošanas nosacījumi (degvielas vidējās cenas un vidējais valūtas maiņas kurss) nebija atkarīgi ne no vienas līgumslēdzējas puses ekskluzīvas gribas, bet gan bija atkarīgi no objektīviem ārējiem apstākļiem.

[21] Spriedums *Hamamatsu Photonics Deutschland*, 35. punkts.

[22] Šajā nolūkā nav nozīmes, ka sākotnēji muitas deklarācijai tika iesniegti faktūrrēķini. Īstenošanas regulas 2015/2447 145. pants neizslēdz šo rēķina veidu no dokumentiem, kas pamato darījuma deklarēto vērtību, ja tā ir pagaidu cena, kas tiks galīgi noteikta vēlāk.

[23] Tā ir parasta prakse pārdošanas līgumos, ko galvenie degvielas tirgus dalībnieki slēdz ar saviem klientiem. Kā Komisija norādīja 29. un 30. punktā savos rakstveida apsvērumos saistībā ar Līguma par 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VII panta īstenošanu (OV 1994, L 336, 119. lpp.), preču muitas vērtības noteikšana ir daļa no procesa, kurā jebkura cenu pārskatīšana automātiski nenozīmē darījumu vērtības metodes izslēgšanu.

[24] Šajā nozīmē spriedums *5th AVENUE Products Trading*, 41. punkts.

Šo apstākļu konstatāciju varēja viegli pārbaudīt muitas iestādes, kurām deklarētājs varēja pierādīt galīgi samaksāto cenu pēc tam, kad pagaidu cenai bija pieskaitītas vai atņemtas saskaņotās korekcijas, kas izrietēja no publiski zināmiem faktoriem.

45. Pretēji tam, ko šķietami apgalvo iesniedzējtiesa [25], uzskatu, ka apsvērumi, kas lika Tiesai taisīt spriedumu *Hamamatsu Photonics Deutschland*, nav ekstrapolējami uz šo lietu. Šajā vērtējumā piekrītu vienbalsīgajai nostājai, ko tiesas sēdē pauda valdības, kuras tajā piedalījās, un Komisija.

46. Ar *Tauritus* noslēgtajos līgumos bija noteikts, ka pārdošanas galīgā cena bija atkarīga no objektīvi viegli pārbaudāmiem nosacījumiem, atšķirībā no situācijas lietā *Hamamatsu Photonics Deutschland*. Pēdējā minētajā lietā kāds uzņēmums nopirka preces no sava mātesuzņēmuma, kas par šīm precēm izdeva rēķinu ar grupas ietvaros noteiktām cenām, un rēķinos norādīto produktu summa tika regulāri pārbaudīta un vajadzības gadījumā koriģēta, pamatojoties uz metodi, kas tiek dēvēta par "atlikušās peļņas sadali" ["*Residual Profit Split Method*"]. Šī metode ietvēra minimālās peļņas piešķiršanas apvienošanu ar proporcionālu atlikušās peļņas sadali un mērķintervāla ["*Operating Margin*"] noteikšanu, kas izraisīja atmaksas vai papildu maksājumu veikšanu [26].

47. Preču vērtības noteikšanas nosacījumi lietā *Hamamatsu Photonics Deutschland* bija daudz sarežģītāki un, it īpaši, muitas iestādei grūtāk pārbaudāmi nekā šeit aplūkojamajā lietā. Tāpēc uzskatu, ka minētā sprieduma doktrīnu uz šo lietu nevar attiecināt.

48. Īsumā, uzskatu, ka Muitas kodeksa 70. panta 1. punktā noteiktā primārā metode bija piemērota tādos apstākļos, kādi bija pamatlietā. Par importētajām precēm faktiski samaksāto vai maksājamo cenu (kas atbilstoši iepriekš minētajam parasti ir bāze muitas vērtības aprēķināšanai) varētu koriģēt *a posteriori*, ņemot vērā pārdošanas līgumā jau paredzētos un viegli objektīvi nosakāmos faktorus, lai atspoguļotu šo preču patieso ekonomisko vērtību.

C. Otrais prejudiciālais jautājums

49. Iesniedzējtiesai ir šaubas par to, kā interpretēt Muitas kodeksa 173. panta 3. punktu. Tā it īpaši vēlas noskaidrot, vai deklarētājam ir pienākums lūgt muitas iestādēm muitas vērtības *korekciju*, kas noteikta saskaņā ar minētā kodeksa 74. pantu, kad "par precēm faktiski maksājamā cena, kas minēta [tā paša kodeksa] 70. panta 1. punktā un kas nebija un nevarēja būt zināma deklarācijas iesniegšanas brīdī, kļūst zināma pēc šo preču laišanas brīvā apgrozībā".

50. Atbilde uz otro prejudiciālo jautājumu varētu nebūt nepieciešama, ja tiktu apstiprināts, ka darījuma vērtība šajā gadījumā bija jāaprēķina, izmantojot Muitas kodeksa 70. pantā paredzēto primāro metodi.

51. Tādā gadījumā, ievērojot iesniedzējtiesas otrā prejudiciālā jautājuma formulējumu, es pievērsīšos tā analīzei, lai noskaidrotu galīgās cenas koriģēšanas mehānismu, kad tās aprēķināšana ir atkarīga no noteiktiem nākotnes (bet viegli objektīvi nosakāmiem) faktoriem.

52. Šādā gadījumā galīgās cenas korekciju veic divpakāpju procesā: a) deklarēšanas laikā, kad ir zināma tikai pagaidu cena; b) brīdī, kad pēc tam, kad ir izpildīti atlikušie pārdošanas nosacījumi, tiek noteikta galīgā atmuitoto preču cena.

[25] Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu 29. punkts, kurā minēts sprieduma *Hamamatsu Photonics Deutschland* 35. punkts.

[26] Spriedums *Hamamatsu Photonics Deutschland*, 14. un 15. punkts.

53. Šim nolūkam Muitas kodekss piedāvā divus mehānismus:

– pirmkārt, tā 166. pantā noteikto mehānismu: var piekrist, ka "personas precēm piemēro muitas procedūru, pamatojoties uz vienkāršotu deklarāciju, kurā var nebūt dažu 162. pantā minēto datu vai 163. pantā minēto pavaddokumentu"[27]. Pēc tam vienkāršotajai deklarācijai pievieno papildu deklarāciju, ko reglamentē tā paša kodeksa 167. pants;

– otrkārt, tā 73. pantā noteikto mehānismu: muitas iestādes var atļaut, ka noteiktas summas nosaka "uz konkrētu kritēriju pamata [..], ja tās nav izsakāmas skaitļos dienā, kad tiek pieņemta muitas deklarācija".

54. Saskaņā ar Muitas kodeksa 166. panta mehānismu importētājs sākotnēji deklarē preču pagaidu cenu un, attiecīgā brīdī, ar papildu deklarāciju (tā paša kodeksa 167. pants) – galīgo cenu.

55. Savukārt Muitas kodeksa 73. panta mehānisms ir paredzēts summām, kuras dienā, kad tiek pieņemta muitas deklarācija, ir kvantitatīvi nosakāmas, tikai pamatojoties uz *īpašiem muitas iestāžu noteiktiem kritērijiem*.

56. Ievērojot strīda faktiskos apstākļus, uzskatu, ka bija jāizmanto Muitas kodeksa 166. panta, nevis 73. panta mehānisms, jo abi pārdošanas līgumos noteiktie aprēķina faktori (degvielas vidējā cena un vidējais valūtas maiņas kurss) nozīmēja, ka galīgās cenas summa bija nosakāma muitas deklarācijas iesniegšanas dienā. Attiecīgi, bija pietiekami izmantot vienkāršoto deklarāciju saskaņā ar 166. pantu, kamēr nav iesniegta 167. pantā minētā papildu deklarācija.

57. Ja ir elementi, kas paši par sevi ļauj kvantitatīvi noteikt muitas vērtību noteicošās summas, nav nepieciešams izmantot Muitas kodeksa 73. pantā paredzēto mehānismu, proti, nosakot citus *īpašus kritērijus*.

58. Muitas kodeksa 166. un 167. pantā noteiktais mehānisms ne tikai atbilst precizitātes prasībām (tā paša kodeksa 15. pants), bet arī galu galā garantē preču patiesās ekonomiskās vērtības noteikšanu. Savukārt Muitas kodeksa 73. panta mehānisms nedod šādu precizitāti, jo tas darbojas, pamatojoties uz kritērijiem, kas, lai gan ir specifiski, nekad nevar dot tik precīzu rezultātu kā tie cenas elementi, kas precīzi nosaka importētās preces reālo ekonomisko vērtību.

59. Es jau paskaidroju, kāpēc *Tauritus* piemērotā sekundārā vērtēšanas metode (Muitas kodeksa 74. panta 3. punktā noteiktā metode) nebija piemērota. Tā ir tikai atlikummetode, kas attiecas tikai uz gadījumiem, kad nav iespējams noteikt muitas vērtību saskaņā ar tā paša 74. panta 1. punktā noteiktajām metodēm. Pēdējās minētās savukārt ir piemērojamas vienīgi tad, kas nevar izmantot Muitas kodeksa 70. pantā noteikto primāro metodi, jo preču cena (darījuma vērtība) ir atkarīga no nosacījumiem, kas liedz noteikt to vērtību.

60. Ja, kā uzskatu, starp *Tauritus* un tās piegādātājiem noslēgtajos līgumos izklāstītie nosacījumi veicināja galīgās cenas vieglu noteikšanu objektīvā veidā, tad darījuma faktiskās vērtības noteikšanai bija jāizmanto primārā metode (Muitas kodeksa 70. pants).

[27] It īpaši, Muitas kodeksa 162. pantā ir atsauce uz "vis[u] informācij[u], kas vajadzīga, lai varētu piemērot noteikumus, ar kuriem reglamentē muitas procedūru, kam preces tiek deklarētas".

61. Vēlos piebilst, ka Muitas kodeksa 74. panta 3. punktā paredzēto atlikummetodi, ja tā var teikt, nevar *dabiski* papildināt ar tā paša kodeksa 173. pantā paredzēto koriģēšanas procedūru. Proti, abus noteikumus nevar apvienot tā, lai tie veidotu sarežģītu procedūru, kā ir salikti Muitas kodeksa 166. un 167. pants.

62. Proti, muitas kodeksa 166. pantā paredzēto vienkāršoto deklarāciju papildina tā paša kodeksa 167. pantā paredzētā papildu deklarācija, kas nepieciešama, lai pilnībā aizpildītu muitas deklarāciju (abas "uzskata par vienotu, nedalāmu dokumentu" saskaņā ar Muitas kodeksa 167. panta 4. punktu).

63. Šajos apstākļos, pieturoties pie otrā prejudiciālā jautājuma formulējuma, nebija piemērojams Muitas kodeksa 173. pants, kas aplūko "muitas deklarācijas *grozīšanu*".

64. Saskaņā ar Muitas kodeksa 173. pantu pieļaujamie grozījumi ir paredzēti nevis tam, lai *papildinātu* iepriekšējo *pagaidu* deklarāciju, bet gan tam, lai *labotu* tās deklarācijas saturu, kas iesniegta kā pilnīga un galīga deklarācija. Jāatceras arī, ka uz labojumu izmantošanu kā izņēmumu no muitas deklarācijas neatsaucamības principa attiecas ierobežojošs režīms [28].

65. Citiem vārdiem, muitas deklarācijas, kas atspoguļo turpmākiem pielāgojumiem nepakļautu galīgo cenu, varētu attiecīgā gadījumā tikt grozītas (bet ne papildinātas), atsaucoties uz Muitas kodeksa 173. pantu. Savukārt deklarācijas, kurās norādīta pagaidu cena, kas pakļauta vēlākiem viegli pārbaudāmiem pielāgojumiem, reglamentē tā paša kodeksa 166. un 167. pants.

66. Ja jau no paša sākuma (jau deklarēšanas brīdī) ir zināms, ka preču cena ir tikai provizoriska, nav iespējams šo informāciju slēpt no muitas administrācijas un gaidīt, līdz būs zināma galīgā cena, lai to darītu zināmu, izdarot grozījumu saskaņā ar sākotnējās deklarācijas 173. pantu.

67. Lai sākotnējā deklarācijā ietvertā informācija būtu precīza un pilnīga, kā prasīts Muitas kodeksa 15. panta 2. punkta a) apakšpunktā, šis apstāklis ir jāpaziņo sākotnējās deklarācijas iesniegšanas laikā.

68. Tāpēc uzskatu, ka tādos apstākļos kā strīdā aplūkojamie sākotnējai deklarācijai bija jābūt ar vienkāršotas deklarācijas raksturu (Muitas kodeksa 166. pants), kas vēlāk tika papildināta saskaņā ar tā paša kodeksa 167. pantu. Nebija piemēroti izmantot Muitas kodeksa 173. pantu, lai *grozītu* saskaņā ar tā paša kodeksa 74. panta 3. punktu iesniegtu deklarāciju, nolūkā *labot* datus, par kuriem jau no paša sākuma bija zināms, ka tie ir nepilnīgi.

69. Iepriekš minētais, loģiski, neliedz muitas iestādēm nodokļu pārbaudes laikā pārbaudīt muitas deklarācijās sniegtās informācijas precizitāti un pilnīgumu. It īpaši, šīm iestādēm ir tiesības pārbaudīt importēto preču ekonomisko vērtību (faktiski samaksāto cenu pēc pagaidu cenas korekcijām) un izdarīt attiecīgus secinājumus par importa PVN un nokavējuma procentu aprēķināšanu.

70. Otrais prejudiciālais jautājums tomēr nav par muitas iestāžu kontroles pilnvarām.

[28] Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 8. jūnijs, *Zes Zollner Electronic* (C-640/21, EU:C:2023:457), 41.-48. punkts.

V. Secinājumi

71. Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, iesaku Tiesai uz *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Lietuvas Augstākā administratīvā tiesa) uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem atbildēt šādi:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, 70. panta 1. punkts

   jāinterpretē tādējādi, ka

   tas ir piemērojams situācijai, kurā muitas deklarācijas pieņemšanas brīdī un pamatojoties uz pārdošanu, kas veikta tieši pirms preču ievešanas muitas teritorijā, papildus to pagaidu cenai ir zināmi nosacījumi, kas noteiks preču galīgo cenu, ja vien šie nosacījumi atbilst objektīviem un muitas iestādei viegli pārbaudāmiem kritērijiem, kas ir jānovērtē iesniedzējtiesai.

2) Regulas Nr. 952/2013 173. panta 3. punkts

   jāinterpretē tādējādi, ka

   tas ļauj deklarētājam, iesniedzot pieteikumu, koriģēt vienu vai vairākus datus muitas deklarācijā, bet šāda korekcija nav piemērots mehānisms, ja ir jāiesniedz papildu deklarācija Regulas Nr. 952/2013 167. panta izpratnē.